

Magnetogram ni avtoriziran!

**GOVOR PREDSEDNIKA VLADE RS JANEZA JANŠE NA 28. IZREDNI SEJI DRŽAVNEGA
ZBORA RS**

Ljubljana, 27. februar 2013

— **PREDSEDNIK VLADE RS JANEZ JANŠA:** Hvala lepa gospod predsednik za besedo in čestitke k današnji izvolitvi.

Spoštovani Državni zbor. Javno navajanje razlogov za rušenje vlade v zadnjih tednih in tudi posledično za današnje glasovanje o konstruktivni nezaupnici, ki so jih navajali predlagatelji lahko v grobem razvrstimo na dve skupini oziroma v dve kategoriji. Na začetku tega procesa se je kot glavni razlog navajalo poročilo Klemenčič-Praprotnikove korupcijske komisije, to so predvsem navajali kot razlog v Državlanski listi in DeSUS-u. V drugo kategorijo lahko uvrstimo razloge, ki smo jih slišali v javnosti in deloma tudi v dveh današnjih nastopih in bi jih lahko strnili okrog nasprotovanja stabilizaciji bančnega sistema oziroma ustanovitvi slabe banke, nasprotovanju Zakonu o Slovenskem državnem holdingu in nasploh varčevalnim ukrepom oziroma programu, kot je bilo nekajkrat rečeno, neoliberalistične vlade. Te razloge so kot glavne navajali predvsem v poslanskih skupinah oziroma strankah Pozitivne Slovenije in Socialnih demokratov.

Dovolite mi, da najprej nekaj rečem o teh dveh skupinah oziroma kategorijah razlogov, zaradi katerih, bolje rečeno povodov, zaradi katerih naj bi se danes tukaj zbrali na tej izjemni seji.

Letošnje leto, leto 2013 se je začelo za Slovenijo zmerno optimistično. Pod streho so bili štirje od petih ključnih ukrepov, načrtovanih v lanskem letu za izhod iz krize. Zadolževanje Slovenije se je pocenilo, zanimanje tujih investitorjev za vlaganje v državo je poraslo, beležili smo tudi zmeren porast gospodarskega optimizma. 8. januarja je bilo objavljeno poročilo Klemenčič-Praprotnikove korupcijske komisije. Osnutek poročila mi v nasprotju z zakonom ni bil poslan in nanj v zakonskem roku 7 dni nisem mogel dati pripomb, ki bi morale biti nato na spletni strani komisije tudi javno objavljene skupaj s poročilom. S poročilom o delu, ki se ne nanaša nanj, pa je bil protizakonito predhodno seznanjen eden od preiskovancev in sicer predsednik Državlanske liste, Gregor Virant. Ta je naslednji dan, takoj po objavi poročila tudi zahteval moj odstop. S tem dejanjem se je v Sloveniji začelo virantovanje oziroma politična kriza. Klemenčič-Praprotnikova korupcijska komisija mi je septembra lani poslala 14 vprašanj. Na vseh 14 vprašanj sem odgovoril, za komisijo sem kljub pomanjkanju časa, ker sem bil v roku, ki je bil določen za en teden, v New Yorku na zasedanju generalne skupščine Združenih narodov, ter zbral tudi obsežno dokumentacijo. Komisija je na primer zahtevala pogodbi iz pred dvajsetih let, čeprav za to nima nikakršne zakonske podlage, vendar sem ji tudi to poslal. Takšne pogodbe pred 1. 1. 2004 je brez zakonske osnove zahtevala tudi od različnih pravnih oseb. Na pogovoru na komisiji so mi dejali, da imajo pridobljene vse izpiske bančnih transakcij, zato jih sam posebej nisem niti zbiral niti preverjal. Komisiji nisem poslal, čeprav so to izrazili v pismu, kopij položnic in odrezkov različnih letalskih kart za čas pred letom 2011, ker smo tovrstne odrezke, tega leta, ob selitvi v Šentilj pri Velenju, zavrgli. Jaz sem to komisiji povedal. Če bi imel čas bi seveda vse to lahko zbiral pri različnih naslovnikih vendar se mi je zdelo popolnoma odveč zbirati potrdilo o plačilu položnic za nekaj evrov izpred sedmih ali šestih let.

Pravniki so mi dejali tudi, da bom osnutek poročila v skladu z zakonom dobil pred objavo v sedem dnevni pregled in da lahko v tistem času pridobim dodatna pojasnila, če komisija s kakšnim odgovorom ne bo zadovoljna. Kot je znano, se to ni zgodilo. Klemenčič Praprotnikova korupcijska komisija je poročilo objavila kot dokončno in ga pospremila z izrazitimi političnimi kvalifikacijami. Ko sem ga prebral sem zelo jasno povedal, kaj v tem poročilu drži in kaj ne drži. Dve ugotovitvi glede nekaj mesečnih zamud in napačne cene pri avtomobilu ste držali in to sem tudi pojasnil. Vse ostale očitke sem zavrnil in zato obstajajo tudi neizpodbitni dokazi. Poglejmo sedaj te očitke.

Dokončno mnenje na katerega ni bilo možno dati nobene pripombe je komisija zapisala: Postopka nadzora nad premoženjskim stanjem zavezanca, predsednika Vlade Republike Slovenije in predsednika stranke SDS je komisija ugotovila: prvič, da zavezanec v času opravljanja funkcij predsednika Vlade in poslancev v nadzorovanem obdobju med 30.1.2004 in 24.5.2012, sploh ni prijavil poroštvo stranki pri najemu kredita v višini 500.000€ leta 2011. To poroštvo je bilo vmes odpravljeno, šlo je za napako, o tem nikoli ni poroštvena komisija nič vprašala; če bi me, bi ji to povedal.

Potem, poroštva fizični osebi, družinskemu članu, pri najemu posojila v višini 125.000€, januarja 2012. To ne drži. To poroštvo je bilo objavljeno z dopisom komisiji dne 24.4.2012. Ta dopis komisija ima in ga je namerna spregledala.

Kar se tiče zamud, ki mi jih očita komisija. Bile so nekaj mesečne zamude vendar te niso spremenile dejanskega stanja, hkrati pa sama komisija, čeprav naj bi bil to državni organ, ki zahteva spoštovanje, za leto 2011 zamuja s svojim poročilom Državnemu zboru več kot eno leto. Mislim, da je prišlo šele pred nekaj dnevi v Državni zbor. Torej, če komisija drugim očita zamude, potem bi morala tudi sama bolj spoštovati svoje roke, to seveda ne opravičuje ne mene, ne komisije, kaže pa na to, da veljajo dvojni kriteriji.

Komisija mi očita razpolaganje s premoženjem nepojasnjene izvora in sicer, citiram: "Na podlagi analiz dejanskega premoženja zavezanca in njegove porabe, je komisija ugotovila, da je zavezanec v omenjenem nadzorovanem obdobju razpolagal s premoženjem, oziroma je kril stroške, ki v višini najmanj 210.000€ presegajo njegove uradne prihodke, oziroma sredstva, katerih vir je znan."

To ne drži. Tako jaz, kot moji sodelavci smo večkrat seštevali vse številke v poročilu. Sicer v zelo obsežnem poročilu ni nobenega izračuna, skupnega izračuna, ki bi utemeljeval to trditev. Kakorkoli seštevamo številke, ki se pojavljajo, do te vsote ne pridemo po nobenem ključu, tudi če bi vse to kar komisija navaja, držalo. In je ta trditev, ki so jo povzeli tudi nekateri tuji mediji, kot glavni očitek, popolnoma izmišljena. Da je komisija v obrazložitvi, ko skuša brez izračunov dokazati to trditev, navaja naslednje: prvič, sofinanciranje nepremičnin s premoženjem nepojasnjene izvora. Ostalo je neodgovorjeno vprašanje, na kakšen način in iz katerega vira je zavezanec soprogi plačal 32.500€ kupnine in kako je bratu plačal 15.000€ kupnine, ki naj bi omenjena založila zanj. S temi sredstvi namreč zavezanec na podlagi analize uradno prihodkov in odhodkov ni razpolagal.

Zakon o družinski zvezi in družinskih razmerjih v 51. členu določa, da je premoženje, ki ga z delom pridobi ta zakonca v času trajanja zakonske zveze skupno premoženje. Zakaj bi jaz moral torej soprogi plačati nekaj, kar je skupnega in zakaj moram to posebej pojasnjevati? Prispevek brata sem komisiji pojasnil, obstajajo tudi dokumenti iz sodišča o dedovanju, ki so komisiji dosegljivi. Komisija je nadalje ugotovila, da je zavezanec pred nakupom hiše v Silovi pri Velenju prodajalcu plačal aro v višini pet tisoč evrov, sicer v gotovini, izvor omenjene gotovine ni prepričljivo pojasnil, dejal je zgolj, da gre za prihranke širše družine. Jaz sem komisiji pojasnil, da je bilo aro potrebno praktično zbrati v zelo kratkem času in jo izročiti nepremičninskemu predsedniku za garancijo in smo jo zbrali s pomočjo sorodnikov. Kaj je tu nepojasnjeno?

Nepojasnen je vir vzdrževanja nepremičnin. Citiram: "Komisija je ugotovila, da so bili stroški vzdrževanja nepremičnin sicer redno plačani vendar ne vedno s strani zavezanca oziroma ne iz uradno preverljivih dohodkov zavezanca." Za vodstvo nepremičnin, ki jih je imel v lasti oziroma v solasti zavezanec, torej skozi skoraj celotno nadzorovano obdobje ni izkazano, da bi s stroški rednega vzdrževanja nepremičnin plačeval sam oziroma zgolj sam oziroma iz uradno preverljivih premoženjskih virov. Zavezanec je v komisiji na razgovoru in dodatnih pisnih pojasnilih pojasnil, da je leta 2006, ko sta s soprogo osnovala skupno gospodinjstvo, tekoče stroške oziroma položnice ter druge stroške gospodinjstva večinoma plačuje soproga, pri čemer pa kljub pozivu ni predložil nobenih dokazil ali izkazov.

In potem glede na javno objavo zavezanca, ne vem kje je bilo to javno objavljeno, z dnem 1. 12. 2011, da ima njegova soproga najeto posojilo v višini sto petindvajset tisoč evrov in mesečno plačo tisoč osemsto dvajset evrov in da njena mesečna obveznost pri vračanju kredita znaša približno polovico plače je neprepričljivo tudi, pojasnilo zavezancu, da vse mesečne stroške nepremičnin pokriva soproga. Iz prometa na tekočem računu sicer izhaja, da je ta tudi soprogi nakazoval sredstva, v temu času skupaj trinajst tisoč evrov vendar ni izkazal, da bi bila ta sredstva namenjena plačevanju tekočih stroškov oziroma čemu so bila namenjena. Zdaj, te trditve so neprimerne že same po sebi, komisija jih tudi napiše zlonamerno, ker razpolaga z naslednjimi dejstvi. Prvič: komisiji sem dostavil podnajemno pogodbo za stanovanje v Ljubljani za leto 2010 in leto 2011. Iz te podnajemne pogodbe, ki je prijavljena davčnemu organu in tudi s tem so razpolagali, ker so rekli da so pridobili od davkarije vse podatke, da so iz tega najema seveda na moj tekoči račun seveda prihajali mesečni dohodki, hkrati pa je podnajemnik plačeval stroške.

Jaz sem to pogodbo komisiji poslal tudi naknadno, vendar komisija tega ne omenja, niti ne upošteva ne prihodkov niti kritja stroškov. Komisija razpolaga s kreditno pogodbo žene iz katere izhaja, da je njena plača obremenjena šele dobro leto in nekaj mesecev, prej pa je bila bremen prosta. Torej, gre za popolno manipulacijo in nakazilo na ženin račun, da ga ona opravi z nenavadnim izgovorom, da ni posebej pisalo, da gre to za elektriko ali pa za ne vem kaj.

Naslednji očitok, citiram: "Nepojasneni vir sofinanciranja, nakupa in vzdrževanja osebnega vozila." To seveda ne drži. Dne 15. 3. 2007 sem s svojega tekočega računa na račun pravne osebe, ki je prodajala vozilo nakazal osemnajst tisoč petsto evrov. Preostanek kupnine je v imenu mame vplačal brat na podlagi dogovora o dediščini. Glede dediščine obstaja zapuščinska sodba sodišča iz leta 2010 glede nepremičnin in dogovor dedičev glede ostalega premoženja iz leta 2005. Računi za nakup vozila in za vzdrževanje vozila za zadnja leta so bili komisiji dostavljeni oziroma jih je pridobila sama saj gre za bančno nakazilo iz mojega oziroma ženinega računa.

Naslednji očitok: "Financiranje zasebnih potovanj, počitnic iz premoženja nepojasnjene izvora." Med drugim gre za Mauritius leta 2008, Dominikanska republika leta 2009, Grčija leta 2009, južnoafriška republika leta 2009 in 2010, Švedska leta 2010 in Grčija leta 2012. Vsa ta potovanja in plačila sem komisiji pojasnil. Potovanje v južno Afriško republiko leta 2009 sicer sploh ni bilo in je komisija to očitno prepisala iz Dnevnika, ker je to enkrat tam pisalo. Za potovanje v Grčijo so bili računi javno objavljeni. Aranžma za teden, plezalski aranžma za Kalimnos, za eden dni stane 900 evrov. Golf aranžma v Dominikanski republici stane 1200 evrov oziroma nekaj manj, za Mauritius polovico več. Komisiji sem pojasnil, da je šlo za skupinske aranžmaje preko agencij, prav tako plačila. Aranžma je urejala žena, v nekaterih primerih prijatelj, tudi tako, da je nekdo plačal letalske stroške, drugi igrišča ali nastanitev, na koncu smo seveda v skupini stroške poračunali. Potovanje na Švedsko ni bilo. Turistično potovanje, bil obisk pri hčerki, ki je tam študirala, strošek tega potovanja z letališča v Trstu je bil 200 evrov. Res se ne spomnim kako smo to plačali. Komisija je podatke o potovanjih pridobila; sedaj od kje je komisiji podatke o teh potovanjih, jaz sem jih vprašal od kje komisiji podatke, rekli so, da to izhaja iz plačil z mojo kreditno kartico oziroma z mojo, ženino kreditno kartico.

Komisija je te podatke pridobila na podlagi bančnih transakcij. Če bi meni nekdo drug plačeval te stroške, potem teh transakcij seveda ne bi bilo in komisija za ta potovanja sploh ne bi vedela. 2005. Plačilo sodnih taks iz premoženja nepojasnjene izvora. Cirtam: "Komisija je med nadzornim postopkom od sodišča pridobila podatke o sodnih postopkih v katerih je udeleženec, zavezanec in o sodnih stroških. Ugotovljeno je bilo, da so bile plačane sodne takse, ki so v letih od 2008 do 2011 znašale 19 tisoč 852 evrov, vendar ni znan izvor plačila. Komisija je namreč v zvezi s tem ugotovila, da nobena omenjena sodna taksa ni bila plačana neposredno iz znanih bančnih računov zavezanca." To je popolnoma neresnična trditev. Komisija razpolaga s potrdilom, da je bila največja taksa v tej skupini, v znesku 12 tisoč 252 evrov plačana 29. 4. 2009 iz mojega tekočega računa. Pojasnil sem tudi plačilo ostalih taks in aranžmaja z odvetniki, ker nekatere takse so plačali oni, ker je dogovor, da se to poplača ob koncu postopka, zato je trditev, da je bila, da so bile te takse plačane, ugotovi in neznanega izvora seveda neresnica. Ne nazadnje bi plačilo taks v višini 12 tisoč 225 evrov, kar je glavni del te vsote, gospod Klemenčič lahko preveril pri svoji ženi, ker je bila v tem postopku ona moja odvetnica. 2006 oziroma 6 je očitek. Polog gotovine nepojasnjene izvora na bančni račun. Komisija, citiram: "Komisija je v nadzoru ugotovila, da je bil na zavezančev račun, dne 30. 3. 2005 na podvalutno partijo v evrih položenih 33 tisoč evrov gotovine. S tem denarjem je zavezanec po ugotovitvah komisije, isti dan predčasno poplačal kredit pri banki." Jaz sem komisiji pojasnil, da je šlo za denar iz dediščine. Ta mi je pripadla ob delitvi prihrankov staršev. Obstaja dogovor dedičev, tudi zaradi tega, ker sem s honorarjem od knjig v 90-letih pomagal tako staršem kot bratu pri obnovi ter gradnji hiše. Glede dediščine, kot že rečeno, obstaja zapuščinska sodba sodišča, tudi glede vrednosti nepremičnin iz leta 2010 in dogovor dedičev glede ostalega premoženja staršev, skupaj s starši iz leta 2005. Naslednji očitek, sofinanciranje nakupa stanovanja v Ljubljani od pravne osebe. Leta 2005, citiram: "in zavezancu podjetje Imos, preko povezanega podjetja Eurogradnje z odkupom, večkratnim preplačilom vrednosti ustvarilo premoženjsko korist v okvirni višini najmanj 100 tisoč evrov." To je popolna laž. Komisija cenitve tržne vrednosti na dan cenitve poslov ni nikoli opravila. Primerja podatke geodetske uprave iz zadnjih let. Ne naredi nobene tržne cenitve in vsaka takšna ocena, nekaj jih je bilo v tem času tudi javno objavljenih, seveda, očitke komisije več kot prepričljivo zavrnejo.

In če še enkrat ponovim, komisija strne glavni očitek v stavek: "Na podlagi analize dejanskega premoženja zavezanca in njegove porabe je komisija ugotovila, da je zavezanec v omejenem nadzorovanem obdobju razpolagal s premoženjem oziroma je kril stroške, ki v višini najmanj 210 tisoč evrov presegajo njegove uradne prihodke oziroma sredstva katerih vir je znan." To je popolnoma neutemeljeno, komisija je namerno spregledala ne samo očitna dejstva, ampak tudi uradne dokumente, s katerimi je razpolagala in tudi ignorirala vsa logična pojasnila. Gre enostavno za politični motiv, na katerega je leta 2010, ko je bila komisija ugotovljena s svojim odstopom opozoril namestnik predsednika komisije gospod Končan, ki je dejal, da v sestavi z gospodom Klemenčičem in gospodom Praprotnikom, zaradi očitne politične motivacije pri njunem imenovanju ne bo mogel delovati neodvisno.

Gospod Klemenčič je bil na čelu predsednika, na čelu te komisije, kot predsednik imenovan ne z izvolitvijo v tem Državnem zboru, ampak z ukazom, ki ga je v Uradnem listu objavil prejšnji predsednik Danilo Türk. Prej je bil gospod Klemenčič politična figura, pri ministrici za notranje zadeve Katarini Kresal. Še več, vlada gospoda Pahorja je 14. 5. leta 2009, gospoda Klemenčiča imenovala za revizorja, za glavnega revizorja najema stavbe NPU. Se pravi, enega največjih korupcijskih škandalov v zgodovini samostojne države. Zadeva je v sodnem postopku in tako naprej, gospod Klemenčič ni tam odkril nič nenavadnega. Zato, ker ni odkril nič nenavadnega je bil seveda imenovan na neko drugo mesto.

V zadnjih dneh so prišli na dan tudi podatki, da je celotno imenovanje te komisije obremenjeno s kršenjem samega zakona. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije namreč določa samo dva kriterija, ki sta bila itak prirejena naprej, že opravljene funkcije predsednika in namestnika predsednika komisije, saj sta ta dva kriterija, prvič izobrazba druge stopnje in drugi 10 let

delovnih izkušenj na delovnem mestu, za katerega se zahteva takšna izobrazba. Gospod Praprotnik je diplomiral leta 2000 oziroma konec leta 2000, potem je služil vojsko, za namestnika predsednika protikorupcijske komisije je bil imenovan septembra 2010. V tem času je lahko, če je ves ta čas delal na mestih za katere se zahteva izobrazba druge stopnje izpolnil največ 9 let delovne dobe. Se pravi, ni izpolnjeval niti tega najbolj preprostega kriterija, in samo dva sta bila napisana v zakon zato, da bi bil imenovan. Komisija, ki je preverjala izpolnjevanje teh pogojev je bila sestavljena iz gospoda Kumra, ko je bil vodja Poslanske skupine Socialnih demokratov, v enem od prejšnjih sklicev parlamenta, Simone Habič, ki je na čelu tako imenovane civilne družbene organizacije za transparentnost in integriteto, ki so jo ustanovili Drago Kos, Blaž Zgaga, Igor Šoltes in podobni kalibri oziroma borci proti korupciji in še trije, se pravi eno članico je imenovala vlada, se pravi politično imenovanje ter še uradniški svet in mislim da tožilski svet. In teh pet eminentnih članov te komisije ni znalo prešteti niti let delovnih izkušenj gospoda Praprotnika. Danes ta gospod Praprotnik ocenjuje ali je moja hčerka izpolnjevala kriterije, ko so jo zaposlili na nekem nižjem uradniškem mestu, s tem, da jih sam ni izpolnjeval, ko je bil imenovan v to komisijo. Tudi v konkretnem primeru bi se morala tako gospod, ko je šlo za presojo mojega premoženjskega stanja, tako gospod Klemenčič, kot gospod tako gospod Klemenčič kot gospod Praprotnik izločiti iz postopka. Gospod Klemenčič iz očitnega dejstva, ker je bila njegova žena moja odvetnica, gospod Praprotnik pa za radi tega, ker ne samo, da je bil imenovan nezakonito, ker to takrat še ni bilo razjasnjeno, ampak zato ker, ne samo da ni zbujal videza nepristranskosti, njegovo delo na tem primeru je zbujalo videz očitne pristranskosti. Tukaj za mano sta dva fascikla, v tem fasciklu je 627 člankov, ki jih je gospod Praprotnik kot novinar napisal proti meni. Pa mislim, da nismo vseh našli, ima rekord v Sloveniji, vse kar sem jaz naredil v času, ko je bil on novinar, je tukaj popljuvano, predstavljeno v negativnem kontekstu, potvorjeno, skratka napisano približno tako, kot je napisano tudi to poročilo korupcijske komisije. Zdaj, če to ni odvisen organ, ki na koncu odloča celo o tem, ali bo obstala ali padla neka vlada, potem smo zelo daleč prišli.

Vi, kot veste, je moj zastopnik vložil tudi pritožbo na upravno sodišče, skupaj z zahtevo za začasno odredbo. Upravno sodišče je, čeprav gre za hiter postopek, si je vzelo dva tedna časa, da je na koncu ugotovilo, da ni razlogov za začasno odredbo, spomnite se, pred nekaj leti je isto upravo sodišče v dveh urah odločilo za to, da se nevarni psi bulmastifi vrnejo gospodu Baričeviču, v dveh urah. Pred kratkim je to isto upravno sodišče odločilo, po hitrem postopku z začasno odredbo, da je nek državni uradnik, ki je bil odpuščen zato, ker je s službeno kartico vsak mesec kupal v Ikei in Mercatorju za lastne potrebe, da je bil odpuščen nezakonito in upravno sodišče je smatralo, da je to nujen postopek. Mislim, da je ravno v teh dneh prišla tudi odločba tega istega upravnega sodišča, da je bil gospod Golob iz AUKN-ja menda razrešen nezakonito. V nekaj mesecih je bilo vse odločeno. Mnogi primeri čakajo na slovenskih sodiščih leta, nekateri tudi desetletja in več, ampak to seveda niso prioritete.

Prej je kandidatka za mandatarko govorila o tem, da je v Sloveniji strah, da je ljudi strah, da so tukaj grožnje, da se državljani počutijo ogroženi. Jaz osebno nisem slišal še za noben primer, da bi njej kdo kaj grozil, niti kakšnim njenim kolegom, za razliko od tega, jaz in moji kolegi v vladi praktično vsak dan dobivamo grožnje, leta 2006 mi je komandir policijske postaje v središču ob Dravo grozil z likvidacijo, pred nekaj dnevi je po dolgih triadah slovensko tožilstvo odločilo, da sodnik, ki je ta primer zastaral ni ravnal napačno, v tem času je ta sodnik dobil medaljo za dobro delo, bil je ponovno imenovan za predsednika in tako naprej in tako naprej. Zdaj, tukaj so očitno dvojna merila in tisti, ki govorite o strahu, se morate resno vprašati, kam pač to vodi.

Druga skupina razlogov za to, da naj bi bila danes zamenjana vlada oziroma predsednik vlade, po javnih obrazložitvah v zadnjih tednih sodijo v sklop kritik, da je ta vlada ustanovila ustanovo za stabilizacijo bančnega sistema oziroma slabo banko, da smo sprejeli Zakon o Slovenskem državnem holdingu, da smo sprejeli v lanskem letu zakon o uravnoteženju javnih financ v katerem smo zaustavili brezglavo naraščanje javne porabe in tako naprej.

Slišali smo danes v dveh predstavitev in to trikrat, kako evropska komisija za letos napoveduje Sloveniji proračunskih primanjkljaj v višini 5,4% bruto domačega proizvoda. Ko je ta vlada prisegala lansko leto, je bila Slovenija v položaju, ko je država tri leta zaporedoma imela proračunski primanjkljaj med 6 in 7%, ne da bi s tem zadolževanjem rešila kakršnikoli strukturi problem zaradi katerega smo prišli v krizo.

Evropska komisija za letošnje leto Sloveniji napoveduje nižji proračunski primanjkljaj ob predpostavki seveda, da bodo te garancije in rezervacije, ki bodo povečale slovenski javni dolg, šle za sanacijo slovenskega bančnega sistema. Če kdo misli, da bo s sanacijo slovenskih bank in tiste milijarde, ki so bile zaradi negospodarnih ali pa tudi kriminalnih odločitev odpeljane iz slovenskih bank, plačal kdo drug, ne pa mi, se krepko moti. To je pač treba plačati in to bo povečalo naš primanjkljaj in seveda tudi javni dolg.

Vemo zakaj je tak izračun, pr čemer pri najboljši volji pred enim letom ni bilo popolnoma jasno kam je šlo vsako leto več kot dve milijardi evrov za proračunske primanjkljaje, ki smo jih imeli v letih 2009, 2010 in 2011. Nekako se ni dalo pojasniti. Nič nismo zgradili, investicije so takrat padale, gradbeni sektor je v bistvu takrat propadel, delovnih mest je bilo vse manj, nobenih investicij, nobenega okrevanja, padec bruto domačega proizvoda v letu 2009 je bil skoraj 8%, primanjkljaj pa grozen, večji od tega kar se zdaj napoveduje z jasno kalkulacijo.

Pribitki na slovenske desetletne obveznice so pred letom dosegali skoraj 7%, naše zadolževanje je bilo ne samo izjemno drago ampak skoraj praktično nemogoče. V treh letih krize ni bila izpeljana nobena reforma, dvignjena je bila minimalna plača, ki je ogrozila delovna mesta v delovno intenzivnih panoga, ne kredibilni smo postali v mednarodni skupnosti, v prizadevanju za nestalno članstvo v varnostnem svetu OZN nas je premagal Azerbajdžan, nacionalni reformni programi, ki jih je pred februarjem 2012 slovenska vlada pošiljala v Bruselj so imeli status lepih želja, ki se niso uresničevale in tako so na to tudi vsi gledali, podedovali smo mrtev socialni dialog. Prej smo slišali neko triado o tem kako je naša vlada pravzaprav pokopala socialni dialog in tako naprej. Ne, ta socialni dialog je bil pokopan v prejšnjem mandatu. Niti ena rešitev ni bila sprejeta s socialnim dialogom v prejšnjem mandatu.

V našem mandatu je bil tako kritiziran tudi v prejšnjih nastopih zakon o uravnoteženju javnih financ, bil usklajen s 25% socialnih partnerjev, zato tudi ni bilo blokade z referendumom. Pogajali smo se samo o tem zakonu, več kot se je prejšnja vlada pogajala o vseh rešitvah. Usklajena je bila pokojninska reforma, ki je leta 2011 zaradi neusklajenosti padla in v veliki meri sta danes že usklajena tudi oba zakona za reformo dela o zakonu o delovnih razmerjih in zakonu o trgu dela, v veliki meri.

In ob tem tukaj poslušamo očitke kako je naša vlada pokopala socialni dialog. Vse ključne rešitve so bile sprejete s tem socialnim dialogom ali pa so še lahko.

Naša Vlada je na začetku mandata ponudila partnerstvo obema opozicijskima strankama, partnerstvo je bilo nekako, tako z gnusom zavrženo. Kljub temu smo se pogajali z opozicijo o vseh rešitvah. Ko smo bili mi opozicija leta 2011, prejšnja Vlada z nami ni sedla niti pet minut okoli pokojninske reforme, pa so potem spraševali zakaj nismo podprli. Niti pet minut časa si niso vzeli za nas, niso si vzeli dovolj časa niti za socialne partnerje. V lanskem letu je celo poletje z opozicijo tekel poskus usklajevanja tako o slabi banki kot o Slovenskem državnem holdingu. Vlada je oba projekta odložila iz julijske seje. Sprejemali smo jih šele jeseni, dva meseca smo zadevo usklajevali. Veliko pripomb smo upoštevali, kljub temu je na koncu grozila blokada, ki jo je odpravilo Ustavno sodišče.

Torej to, da ni bilo dobre volje, da smo mi avtokratsko vladali, da ni bilo nobene ponujene roke oprostite, to se lahko govori samo v svetu, ki je virtualen, ki ga nekdo kreira vsak dan, preko laži in manipulacij, nima pa nobene zveze z realnostjo.

Kar se tiče fiskalnega pravila, ki je bilo omenjeno januarja leta 2012 so se vse parlamentarne stranke že po predčasnih volitvah strinjale s tem, da to zapišemo v Ustavo, Pozitivna Slovenija se je s tem izrecno strinjala, tudi Socialni demokrati. Še vedno tega nismo naredili, ker so nekateri prelomili obljubo.

Vlada je v lanskem letu delovala v težkih okoliščinah, že to da je Vlado sestavljala koalicija petih strank, kaže na to da je bilo treba že pri sami sestavi delati kompromise in to je nekaj kar je stalnica v Sloveniji. Me prav zanima kako boste ob dogovoru, da gredo v Vlado vsi predsedniki strank, sestavili Vlado, ki bo vrhunska in iz samih strokovnjakov. To bi rad videl, kako boste ta velik krog stlačili v manjšega, ob tem volilnem sistemu.

Naša Vlada je takoj naletela na dvojna merila pri oblikovalcih javnega mnenja. Tisto kar je bilo v mandatu Pahorjeve Vlade pozdravljeno ali pa vsaj tolerirano, je bilo pri nas razglašeno za zločin. Smo bili že veseli, da je bilo rečeno da je napaka. Po nekaj mesecih je bila Vlada kriva za vse in zdaj ti očitki, kako v lanskem letu Slovenija ni naenkrat gospodarsko zacvetela, kako nismo imeli velike gospodarske rasti, kako se ni brezposelnost drastično znižala in tako naprej, so oprostite, smešni. Ali je kdo to obljubljal pred enim letom? Da bo po enem letu to vse narejeno.

Jaz se natančno spomnim svojih besed pred enim letom, tako ko sem kandidiral za predsednika Vlade, kot potem ko je prisegala Vlada. Sem velikokrat zelo jasno rekel, leto 2012 bo leto za ustavljanje padanja. Ni možno pričakovati okrevanja. Ne moreš hkrati zaustavljati gibanja, ki gre navzdol in hkrati že delati pospeške navzgor. To je v nasprotju z zakoni fizik, zdrave logike in bom rekel, z vsemi naravnimi zakoni, ki pa očitno pri nekaterih poslanskih skupinah v tem Državnem zboru ne delujejo.

Je pa bila, ne samo naša ocena, ampak ocena vseh merodajnih mednarodnih institucij v začetku tega leta, da smo ta cilj za ustavljanje padanja Slovenije v čedalje bolj globoko javno-finančno in gospodarsko krizo, s temi sprejetimi ukrepi v veliki meri dosegli.

Jaz sem imel ob koncu leta na Evropski komisiji, kjer smo šli natančno čez naše performanse, pogovor z generalnim sekretarjem OECD-ja z delegacijami, ki so bile tukaj z mednarodnega denarnega sklada s predsednikom evropske centralne banke in to ni samo naša interna ocena kjer si vsak vlada želi, da bi tisto kar je naredila bilo čim bolje ocenjeno. To je bila tudi ocena relevantnih mednarodnih institucij.

Ko se je začela oblikovati neka koalicija, ki so jo nekateri iz Državlanske liste poimenovali za koalicijo obupa so bili tisti, ki so vodili to kolo velikokrat vprašali kaj pa bo program te koalicije. In sedanja kandidatka za mandatarko je hitela naštevati zadeve, ki so vse v teku ali pa celo zadeve, ki so že narejene. Ena od teh petih naštetih zadev je recimo uspešno dokončati pogajanja za naslednjo finančno perspektivo. Zdaj, ta pogajanja so končana, evropski svet je sprejel proračun oziroma finančni okvir za naslednji sedem let in slovenska pogajalska ekipa se je tukaj dobro odrezala. Izboljšali smo v nemogočih razmerah neto finančni položaj Slovenije iz 0,87 na več kot odstotek bruto domačega proizvoda na leto kar pomeni, da bo takšen tudi neto priliv v naslednjih sedmih letih. Torej, če boste sestavili novo vlado boste imeli vsako leto iz bruseljske blagajne neto, teoretično lahko je tega denarja tudi nekaj več v prvih letih, skoraj štiristo milijonov evrov prilivov. S tem se nekaj že da narediti in da se tudi načrtovati, ker gre za sedemletno obdobje. Torej, tega cilja vam ne bo potrebno dosežati.

Enaka je reforma trga dela. Ne vem zakaj vi to pišete v svoj program, glede na to da je minister Vizjak zaključil pogajanja, da naj bi naslednji teden ta dva zakona sprejel. Ne dvomim da bo čez eno leto to zasluga naslednje vlade, to lahko mirno pričakujem.

No in potem ostaneta še dve prej napovedani strukturni reformi, ki naj bi jih izpeljala ta vlada. Jaz sem se dvakrat popraskal prej, če sem prav slišal ampak kandidatka za mandatarko je rekla, da sta dve že dogovorjeni strukturni reformi ustanovitev Ministrstva za kulturo in civilno družbo in prenos tožilstva izpod notranjih zadev na pravosodje. In Slovenija bo potem cvetela! Zdaj, od tega kakšen je status kulture in financiranje kulture in tako naprej to ni odvisno od tega ali obstaja samostojno Ministrstvo za kulturo ali ne. V Evropi je veliko število mislim da devet ali deset držav močnih starih kulturnih narodov, ki nimajo samostojnega Ministrstva za kulturo pa so kulturno močnejši, zagotovo od nas, in tam nihče od nas da je to od tega odvisno.

Kar se tiče prenosa tožilstva nazaj na mesto za pravosodje, preberite si odločbo Ustavnega sodišča izpred dnevi namreč Ustavno sodišče pravi, da je popolnoma vseeno kje to je, ker status tožilstva in samostojnosti je garantirana z zakonodajo, ki ureja tožilstvo. Tri mesece smo poslušali v tej dvorani o protiučelnosti tega prenosa in tako naprej, zdaj imate to protiučelnost. Ampak kljub temu bo ta prenos nazaj glavna strukturna reforma, popolnoma vseeno je ali jaz tukaj priznam, tudi z naše strani je bil to boj za oslovo senco. Vztrajali smo na tem zato, ker je to pisalo v koalicijskih pogodbah, popolnoma vseeno je. Če bom jaz sedel v poslanskih klopih ne bom nasprotoval temu prenosu, je res popolnoma vseeno. Tožilstvo deluje tako kot je prej, se pravi slabo, to se vidi tudi na rezultatih in lahko to prenesete tudi pod Ministrstvo za okolje in prostor pa če ga boste ustanovili ne bo nič drugače.

Tako kot naštevane te petih ukrepov, ki naj bi Slovenijo kot ključni program nove vlade potegnili iz krize je tudi to ponavljanje kako Slovenija ne bo šla po grškem scenariju. Če bi to zadrževali recimo pred letom in pol ali pred enim letom, potem ja, bi se s tem lahko strinjali. Ampak grški scenarij, tako kot se odvija danes, je začetek okrevanja. Grčija se po predčasnih volitvah in po tem ko so sprejeli nujne ukrepe počasi stabilizira in prihajajo prve pozitivne mednarodne ocene o tem, da se bo Grčija izvlekla iz krize, ne še jutri, ne še pojutrišnjem, ne še letos, ne še v naslednjih dveh letih, ampak so na poti okrevanja. In jaz bi bil lahko vesel, če bi rekel, da je tudi Slovenija v tej situaciji ob tem kar se trenutno dogaja. Skratka, preden trdimo nekaj in dajemo neko mednarodno primerjavo, potem je to treba poznati. Preden kdo zapiše, da je Anglija samostojna država je tudi to treba vsaj na Googlu preveriti.

Kar se tiče leporečja, ki ga je bilo danes veliko, to je možno prepisati od kjerkoli. Dejstvo je, da kdorkoli bo vodil ali sestavljal vlado v prihodnjih letih bo to trdo in krvavo delo, kjer bo zelo malo prostora za leporečje. Realnost je drugačna, kot odseva vsak dan z ekranov POP TV ali nacionalne televizije. Realnosti se s kreiranjem nekaterih paralelnih svetov ali virtualne realnosti seveda ne da spreminjati, mi živimo v tej realnosti, čeprav so v tej smeri močan poskus, eden najmočnejših, ki je bil dolga leta uspešen, zdaj pa plačujemo ceno, je bilo ustvarjanje vtisa ves čas gospodarske krize in 2009, 2010, 2011 do lanskega leta kako je s slovenskimi bankami vse v redu. Mi zna kdo naštetih kakšno resno televizijsko oddajo ali kakšen članek, če izvezemo nekaj komentarjev, teh mlado ekonomistov, ki bi se resno ukvarjali s stanjem v slovenskih bankah, kljub temu, da je ne danes, ampak je od leta 2009 to ključen, ključen ekonomski problem te države. Ne, ustvarjena je bila virtualna realnost, kako je to vse v redu, kako je treba samo še vsako leto nekaj 100 milijonov davkoplačevalskega denarja preliti v državne banke pa bo. Ko je lani prišlo do streznitve, potrebovali pa samo 5 mesecev, da smo dobili poročilo kot vlada, ki naj bi bila, kot pravite nekdo, ki je vse držal v rokah, o približnem stanju v bankah, zdaj ko se je začela tam streznitev in ko je bil vzpostavljen instrument za to, da se stvari začnejo reševati, pa je seveda nastala panika. Zdaj, največji posamični dolg je v slovenskem državnem bančnem sistemu ustvaril konglomerat Merkur. Nekaj 100 milijonov evrov. Ta konglomerat je bil tako močan, da je na zadnjih lokalnih volitvah celo kandidiral v svojo lokalno listo. Na listi Jasmine Krt v Kranju na zadnjih lokalnih volitvah so ključni ljudje iz tega konglomerata, no na tej listi je tudi gospa Bratušek, ne politično seveda. Rekli so ji Merkurjeva lista. Tukaj se interesi neznansko ujema, neznansko ujema. Ta ihta kako je treba preprečiti slabo banko je neizmerna.

In dokler ne poznaš te strukture, je to tudi težko razumljivo. V zvezi s tem me zelo zanima kako bo ta obljuba, ki je bila dana pred kakšno uro za to govornico, da se je treba nasloniti na strokovnjake, na najboljše strokovnjake, realizirano v tem primeru. Vlada je namreč v skladu z Zakonom o slabi banki imenovala štiri ne izvršne direktorje te institucije. Trije so tuji finančni strokovnjaki, ugledni, imena so usklajena z mednarodnimi institucijami, ki so sanirali bančne sisteme drugod, predvsem v Skandinaviji. Me prav zanima, če boste te strokovnjake pustili na teh mestih ali boste to, bom rekel, ta napor, ki je bil vložen tako s strani gospoda Šušteršiča kot kasneje gospoda Šircija, da se tukaj zagotovi neka kredibilna ekipa, ob pomoči Evropske centralne banke itd. Ali bo ravno na tej točki ta beseda o strokovnjakih ostala prazna. Jaz se spomnim nastopa, ko je za predsednika Vlade kandidiral gospod Pahor. Takrat je bila dana zelo podobna obljuba, naslonili se bomo na stroko, stroka bo vladala. In potem je bila sestavljena Vlada iz v glavnem univerzitetnih profesorjev in danes imamo drastične rezultate vladavine takšne stroke. Preden sem postal predsednik Vlade, sem bil prej minister v šestih različnih vladah. Kljub temu sem imel pomisleke ali je to nekaj kar človek zmore. Tako da čestitke za pogum vsakomur, ki ni še nikoli sedel na seji Evropskega sveta ali v kakšni sestavi Sveta Evropske unije sploh, pa ni bil niti državni sekretar, itn., da se o teh okoliščinah tega loteva. Vsaka Vlada potrebuje za to, da se vpelje, tudi če ima izkušeno ekipo od prej, ampak če je nov tim, kakšnega pol leta. Če tega ni, kakšno leto in to verjetje v neko virtualno realnost, se pravi, da so stvari takšne kot se slikajo na televiziji ne pa takšne, kot dejansko so, je tukaj lahko katastrofalna okoliščina. V času mandata naše vlade ni obstajalo nobeno nasprotje oziroma naša vlada ni zagovornik koncepta varčevanja za vsako ceno, proti nekemu drugemu konceptu gospodarske rasti. Tudi te bitke teh dveh konceptov v Evropi že leta ni. To je samo še v glavah nekaterih, ki so v časovnem faznem zaostanku. Poglejte dokumente Evropske unije, pogledajte dokumente, ki jih je sprejela ta Vlada. Nekateri imajo zelo prirojeno sposobnost uporabe takšnih vladnih dokumentov, tako da to ne bo težko. Nikjer ne boste našli tega nasprotja. Ker ne boste našli tega nasprotja. Je pa jasno, da je treba najprej zaustaviti padanje, najprej je treba uskladiti porabo s tem kar pričakuješ, da boš ustvaril, preden lahko začneš rast in investirati. Če boste odkrili kakšno alkimistično formulo, ki gre preko tega, boste odpravili vse probleme tega sveta. Bojim se, da do tega ne bo prišlo. Najprej je treba ustvariti, potem je možno trošiti. Tisti, ki je vsak kakšen mesec kdaj delal v gospodarstvu, to verjetno ve. Zakaj se danes v slovenskem javnem prostoru nič več ne govori o tem, kako je v Franciji alternativa temu konceptu. Čudno ne. Sedaj, ko je bil nov francoski predsednik izvoljen, je bilo to pri nas pozdravljeno. To je pa nekaj kar bo zdaj postavilo alternativo tej neoliberalistični politiki itd. En mesec po tem, ko je bil gospod Holland izvoljen, je Francija enostavno nadaljevala politiko od prej, ker druge pač ni možno. Kljub temu so bili problemi, tisto kar je mene najbolj zaskrbelo na tem nastopu prej, je bila obljuba, da se bo nova vlada takoj lotila rebalansa proračuna, kjer bo popravila neke pravice, povečala porabo in tako naprej. Jaz apeliram na to, da se tega ne dela, ker se bo v bistveno slabših okoliščinah ponavljala napaka iz leta 2009, ko je bila oblikovana Pahorjeva vlada, po volitvah septembra 2008 je bil prvi ukrep te vlade rebalans proračuna. S tistim rebalansom proračuna, sprejetim v začetku leta 2009, se je javna poraba v Sloveniji dvignila za 10 odstotkov, hkrati pa smo v letu 2009 zabeležili padec gospodarske rasti skoraj za enak odstotek. Nastala je 20 odstotka razlika med prihodki in odhodki in ta se je vlekla potem naprej. 20 % proračunskih sredstev več se je porabilo tri leta zaporedoma, kot se je ustvarilo. In če boste zdaj naredili enako napako ali pa tudi nekoliko manjši v isti smeri, potem seveda ne bomo šli mi po poti grškega scenarija, kakršen se odvija danes, ampak tistega pred letom 2011. Jaz verjamem, da so tukaj skušnjave velike, v letošnjem letu je v proračunu, so planirana znatna sredstva za investicije zaradi prilivov iz evropskega proračuna in to lahko marsikoga zavede, verjamem tudi, da marsikoga mika dvig DDV-ja, res je, da Slovenija te rezerve še ni uporabila, kot ena od redkih evropskih držav, ker je to tudi dvorezen meč in dolgoročno nima zgolj pozitivnih učinkov, verjamem, da tudi to sodi v okvir tiste napovedi, ki je bila tukaj slišana, da je treba pogledati tudi na strani prihodkov, ne da imajo na koncu vsi takšni ukrepi neposredne učinke, ne samo na standard ljudi, ampak tudi na pogoje poslovanja gospodarstva in na koncu je teh prilivov kljub večjim davkom manj.

Tako, da od vsega tega, kar je bilo rečeno, mislim, da mora slovenska javnost najbolj resno vzeti ravno to obljubo in apeliram na tiste, ki boste v prihodnje sestavljali vlado, da okrog tega resno razmislite. Nikomur ne bo koristilo, če se bo šlo po tej poti, ki se je uporabila leta 2009, ki se je izkazala za zgrešeno in zaradi katere še vedno plačujemo ceno.

Mislim, da je treba ob tej priložnosti povedati še par stvari, vendar ker ste mi omejili čas tako, kot mi ga je kolegij omejil, bom izkoristil čas, ki je na voljo v sami razpravi in ob koncu za te stvari. Hvala lepa.